

Budapest, 1912. október 30. – Budapest, 1988. december 22.

1930-ban Berlinben végezte az orvosi egyetemet, majd Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetem Orvostudományi és Bölcsészkarán tanult. 1932-től több irodalmi folyóirat és napilap valamint könyvkiadó munkatársa volt. 1936-tól a Cserépfalvi Kiadó, 1938-tól a Pester Lloyd szerkesztője. A második világháborúban a szovjet fronton harcolt, hadifogságba esett. Hazatérése után a Szabad Szó, majd 1946-ban az Új Magyarország főszerkesztője volt. Tagja volt a párizsi béketárgyalásokon részt vevő magyar küldöttségnek, 1947-ben külügyi államtitkár.

Magyarország első UNESCO küldötte. 1951-től ismét a sajtóban dolgozott; a Magyar Nemzet, a Béke és Szabadság, a Hétfői Hírlap, a New Hungarian Quaterly, a Színház című lapok főszerkesztője. 1970-ben a Magyar PEN Club elnöke lett, 1984-ben a Nemzetközi PEN Club elnökévé választották. Ismert műfordító. 1972-től az Országos Béketanács elnökhelyettese volt. Az 1985. június 8-i országgyűlési választásokon a népfront országos listáján indult, pótképviselő lett. Behívására 1986. március 20-án került sor, haláláig tagja volt a törvényhozásnak.